

danske Sukkerfabrikkers specielle Virksomhed og det var dem, der kunde foreskrive de andre Betingelserne, vilde dette Monopol aldeles ikke kunne lade sig realisere. Det ærede Medlem havde sit Blik stærkt hæftet ved noget, han kaldte de mørke Sukkere, og han hævdede blandt andet, at der blev en reel Nedsættelse paa de raffinerede Sukkere, paa Melisen, men ikke paa Puddersukker. Men Forholdet er for det første det, at Puddersukkeret faar en ganske overordentlig stor Nedsættelse, og dernæst, at Puddersukkerprisen retter sig efter Prisen paa Melis, paa det raffinerede Sukker. Det er dette, der er det prissættende. Saa, hvis det, som det ærede Medlem selv sagde, faar en Nedsættelse, som giver sig Udslag i Prisen, følger deraf, at ogsaa alt andet Sukker maa faa en Nedsættelse i Prisen. Det ærede Medlem mente, at man tidligere havde kunnet indføre mørke Fariner, som holdt det lyse Sukker nede i Pris, men at dette ikke kunde lade sig gøre mere. Her er Forholdet dette, at Konsumenten er i en stadig Udvikling i Retning af stærkere Konsum af lyst Sukker, og dette Faktum ophæver i Virkeligheden ogsaa det Forhold, som det ærede Medlem pegede paa. Jeg skal iøvrigt gøre opmærksom paa, at nu til Dags kan man meget godt lave meget lyse Sukkere med meget ringe Polarisationsgrad. Der er ikke det ringeste i Vejen for, at man til en Polarisationsgrad af f. Eks. 92 kan lave Sukker, der omtrent er hvidt.

Saa tog det ærede Medlem endelig fejl paa et Par andre Punkter. bl. a. med Hensyn til Roedyrkerne. Her erklærede det ærede Medlem, at disse nu foruden Grundprisen for deres Roer fik en Overpris af 42 Kr. pr. Td. Land, og at her vilde de ganske vist faa et Tab af 9 Kr. Men det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at det er en Overpris, de faa gennem de 42 Kr. I den Grundpris, de faa, faa de nemlig ikke tilstrækkelig Betaling for deres Roers Værdi, men først ved Tantiemen opnaa de fuld Dækning. Det er altsaa ingenlunde en Overpris, der er Tale om, eller et Overskud, der nydes, men det er, hvis Tantiemen ikke er særlig høj, kun Resten af Roernes egentlige Værdi, der bliver betalt gennem Overprisen. Dernæst tog det ærede Medlem fejl med Hensyn til Nykøbing-Fabrikken. Her erklærede det ærede Medlem, at den vilde faa en Nedsættelse. Det er allerede noget, for ellers hedder det sig, at den ligefrem er bleven begunstiget af Forligshensyn.

Det ærede Medlem erklærer nu, at den faar en Nedsættelse, men at det opvejes ved, at den for Fremtiden bliver eksportfæhig, kan eksportere til Udlandet. Det kan den, men det ærede Medlem maa ogsaa være klar over, at skal denne Fabrik med sin i Forhold til Verdensmarkedet meget lille Produktion til at eksportere til Udlandet, kommer den til at konkurrere med andre Landes Overproduktion, og det vil blive under Forhold, hvor der ikke bliver stort at tjene paa denne Eksport.

Saa talte det ærede Medlem atter om sin lille Hassan med de skæve Ben, nemlig Larsbjørnsstrædes Raffinaderi, som man endelig skulde redde, saa fik den øvrige Verden saa omtrent gaa under. Men jeg vil gerne sige her med Hensyn til Larsbjørnsstrædes Raffinaderi, at det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) i Fredags udtalte, at det maatte købe sit Sukker hos Fabrikkerne; det var ikke i Forbindelse med nogen Andelsfabrik o. s. v. Ja, men er det ikke dets egen Skyld? Det ærede Medlem sagde, at det var 100 Aar gammelt; ja, men hvordan er det 100 Aar gammelt? Er det en udlevet Olding paa 100 Aar, eller er det en slumrende Tornrose, som kun venter paa, at det ærede Medlem skal kysse den vaagen. Deraf afhænger dets Levedygtighed. Jeg har ikke set, at dette Raffinaderi har været ude efter at sætte sig i Forbindelse med Roedyrkerne her i Landet. Der har mange Steder her i de senere Aar været gjort Forsøg paa at starte ny Andelsfabrikker, og der er for saa vidt Plads nok, som Produktionen ikke nær dækker Konsumenten her i Landet. Men jeg har ikke set, at dette Raffinaderi har bestræbt sig for at sætte sig i Forbindelse med saadanne ny Foretagender. Den Vej staar det fuldstændig aaben. Men der er det ved det, at Muligheden for saadanne ny Andelsfabrikker indsnævres selvfølgelig, jo lavere man gør Beskyttelsen for det danske Raasukker og overlader Beskyttelsen til det raffinerede Sukker. Jo højere en Del af den tilladte Beskyttelse Raasukkeret faar, des gunstigere Stilling bliver der netop for Dannelsen af saadanne Andelsfabrikker, til hvilke saadanne Raffinaderier kunne slutte sig. Thi det er nemlig den Vej, man nationaløkonomisk set burde gaa: ikke at tilvejebringe Forhold, under hvilke det er Roedyrknings og Raasukkerfabrikationen, der skulle slutte sig til den forholdsvis lille Raffinaderiprocess, men at lægge Grundlaget mod-